

El Premi d'Honor consagra l'escriptor, intel·lectual i humanista Joan F. Mira

Salvador Cardús, representant del jurat d'Òmnium Cultural, va presentar el guardonat, en l'acte de proclamació celebrat al Palau de la Música Catalana el 8 de juny, com a home de lletres exemplar, humanista rigorós i intel·lectual compromès amb els Països Catalans.

Home de lletres exemplar, humanista rigorós i intel·lectual compromès amb els Països Catalans. Aquesta és, segons Salvador Cardús, la targeta de presentació de Joan Francesc Mira. Ho va anunciar ben fort en la cerimònia de proclamació del XXXVI Premi d'Honor de les Lletres Catalanes celebrat el dia 8 de juny al Palau de la Música Catalana amb la presència de Pasqual Maragall, president de la Generalitat de Catalunya, i que, a més dels parlaments, va incloure les actuacions de Maria del Mar Bonet i de Cambra 16.

Salvador Cardús, membre del jurat, va ser l'encarregat de glossar la figura del premiat, del qual va destacar la tasca de divulgació crítica que fa a través dels "imprescindibles articles d'EL TEMPS", i també dels que publica als diaris *Avui* i l'edició valenciana d'*El País*.

Mira, segons Cardús, és un model precís d'intel·lectual, en primer lloc perquè és independent. "Els seus ulls delaten una gran murrieta irònica, garantia d'aquesta independència", va comentar. En segon lloc, pel seu compromís crític. I, finalment, perquè coneix l'exili, l'exili interior al propi país, causat per la seva valencianitat, pel fet que els savis fan nosa als rucs i per un cert provincianisme cultural i polític.

L'anunci del nom del guardonat i la seva presència a l'escenari va fer aixecar el públic. Hi havia entre els assistents una especial complicitat, la de coincidir emocionalment amb el veredict, perquè no es tractava d'un erudit poc o molt respectat pel seu gremi, però d'obra minoritària,

Joan Francesc Mira, amb dos premis d'Honor més, Jordi-Pere Cerdà i Josep Benet, a l'escenari del Palau de la Música Catalana, la nit del 8 de juny.

sinó d'un humanista i escriptor prou conegut i seguit. Un escriptor que parla de responsabilitat cívica, de lleialtat a un poble, a un país i a una llengua, i de literatura, com va fer en el seu parlament, i que recorda que, malgrat tot el que es digui, la literatura va bé, no com "altres coses".

L'acte va adquirir des de l'inici un to clarament reivindicatiu. Jordi Porta, president d'Òmnium Cultural, entitat que convoca el premi, va recordar que la batalla de la llengua, si bé s'ha de guanyar en primer lloc a l'interior dels Països Catalans, s'ha d'estendre a Europa, perquè el català tingui el reconeixement i el trac-

tament que li correspon pel seu pes demogràfic. Com a continuació del que havia dit, Antoni Millan i Masana, catedràtic de Dret Administratiu de la UAB, va intervenir tot seguit per reclamar que el Govern espanyol i la Unió Europea incorporin el català a la llista de llengües reconegudes en el projecte de Constitució europea. L'acció reivindicativa es va completar amb la divulgació del text de la declaració de la junta directiva d'Òmnium "Si el català no hi és oficial, no és la nostra Europa".

Lluís Bonada